

عنوان مقاله:

جایگزینی واژگان دخیل در قرآن و عهد جدید؛ بررسی موردی رهیافت خاورشناسان در اختلاف قرائات

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات قرائت قرآن، دوره 8، شماره 14 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

سید محمد سلطانی - دانشجوی دکتری دانشگاه باقر العلوم (ع) و سطح چهار مطالعات اسلامی به زبان انگلیسی

سید حسین فلاح زاده - دانشیار گروه تاریخ دانشگاه باقرالعلوم ایمیل

خلاصه مقاله:

مسئله اختلاف قرائات از دیرباز مسئله ای مهم در مباحث علوم قرآنی بوده و اندیشمندان و مفسران اسلامی نیز بدان پرداخته اند. اختلاف قرائات در نزد عالمان مسلمان، مسئله بغرنجی به شمار نمی‌رود؛ اما در دوران متاخر، این مسئله در نظر خاورشناسان بسیار بزرگ جلوه نمود و پژوهش های زیادی در غرب بدان اختصاص یافت. یکی از رهیافت های اخیر خاورشناسان برای تشخیص قرائت صحیح، استخدام واژگان زبان های غیرعربی، همچون عبری، سریانی، نبطی و غیره است. رهیافت جایگزینی واژگان دخیل توسط دانشمندان عهد جدید نیز به کارگرفته شده و به عنوان معیارهایی چون معیار زبان یونانی و بافت آن و معیار پدیده زبان سامی (آرامی) و یا ویژگی های محیطی فلسطین مطرح شده است. نوشتار پیش رو به روش توصیفی تحلیلی، به تبیین این رهیافت در قرآن و عهد جدید پرداخته و کاربست آن در مسئله اختلاف قرائات قرآنی را مورد ارزیابی و نقد قرار داده است. نتایج این پژوهش نشان می دهد که هرچند نباید از اهمیت این رهیافت و موفقیت آن در مطالعات انتقادی عهد جدید چشم پوشی کرد؛ اما کاربست آن در موارد اختلاف قرائات قرآنی با اشکالاتی چون تعمیم ناصواب، گسستگی از فهم عینی و تاریخی، توهم توطئه همگانی، مبهم تر و غامض تر بودن از قرائت رسمی قرآن و بی اعتبار دانستن سند قرائات مواجه است.

کلمات کلیدی:

قرآن، عهد جدید، واژگان دخیل، اختلاف قرائات، مستشرقان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1388473>

